

ЗАКОН

О СПОРАЗУМНОМ ФИНАНСИЈСКОМ РЕСТРУКТУРИРАЊУ ПРИВРЕДНИХ ДРУШТАВА

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређују се услови и начин споразумног финансијског реструктурирања привредних друштава (у даљем тексту: финансијско реструктурирање) у Републици Србији које се спроводи најкасније пре покретања стечајног поступка у складу са законом којим се уређује стечај.

Изузетак од примене

Члан 2.

Одредбе овог закона о привредном друштву у финансијским тешкоћама, као дужнику у финансијском реструктурирању, не примењују се на банку, друштво за осигурање, покровитеља емисије хартија од вредности, приватни инвестициони фонд, друштво за управљање инвестиционим и добровољним пензијским фондовима, брокерско-дилерско друштво, привредно друштво које обавља послове финансијског лизинга, као и друго привредно друштво које се претежно бави пружањем финансијских услуга, у складу са законом.

Значење израза

Члан 3.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) *финансијско реструктурирање* јесте поновно уређивање дужничко-поверилачких односа између привредног друштва у финансијским тешкоћама, као дужника, и поверилаца;

2) *финансијске тешкоће* јесу неспособност плаћања (неликвидност), претећа неспособност плаћања (претећа неликвидност) или презадуженост;

3) *мировање дугова* јесте привремена обустава испуњења обавеза и забрана покретања извршења, односно одлагање извршења према привредном друштву, у погледу поверилаца који учествују у финансијском реструктурирању.

Начело подобности

Члан 4.

Финансијско реструктурирање спроводи се ради поновног уређивања дужничко-поверилачких односа поводом дуга, односно потраживања којим дужник и повериоци слободно располажу.

Начело добровољности

Члан 5.

Финансијско реструктурирање спроводи се добровољно, на основу писмене сагласности поверилаца и дужника, уз учешће институционалног посредника.

Начело одрживости пословања дужника

Члан 6.

Финансијско реструктурирање спроводи се ако је могућ опоравак и одржив наставак пословања привредног друштва.

Начело поступања у доброј вери

Члан 7.

Финансијско реструктурирање спроводи се у доброј вери, у складу са начелом савесности и поштења, са пажњом која се у правном промету захтева у одређеној врсти односа.

Поверилац и дужник не могу да предузимају радње којима се другом може проузроковати штета.

У току мировања дугова дужнику је забрањено да предузима радње које би могле спречити или отежати наплату потраживања поверилаца који су закључили уговор о мировању дугова.

Начело сарадње и координације поверилаца

Члан 8.

Повериоци који су прихватили да учествују у финансијском реструктурирању дужни су да међусобно сарађују, како би се створили услови за дужника да прикупи и пружи податке и обавештења о својој имовини, капиталу, обавезама, пословању и пословним плановима, као и ради припреме предлога мера реструктурирања.

У случају учешћа већег броја поверилаца, сарадња из става 1. овог члана обухвата нарочито:

- 1) именовање једног или више лица које ће водити преговоре са дужником или усклађивати поступање поверилаца у преговорима;
- 2) образовање тела за координацију;
- 3) избор и именовање стручних саветника који могу обављати и услуге посредовања ако се повериоци и дужник о томе сагласе, заједно са институционалним посредником;
- 4) друге активности у циљу остваривања сарадње између поверилаца.

Лице које води преговоре са дужником јесте поверилац са највећим укупним потраживањем према дужнику на дан подношења захтева за институционално посредовање у финансијском реструктурирању, односно његов овлашћени представник, осим ако се повериоци који учествују у финансијском реструктурирању не договоре другачије.

Лице које води преговоре са дужником или усклађује поступање поверилаца у смислу ст. 2. и 3. овог члана дужно је да редовно и благовремено

обавештава остале повериоце који учествују у финансијском реструктурирању о току и садржини преговора.

Начело равноправности положаја поверилаца и положај сразмеран висини потраживања

Члан 9.

У финансијском реструктурирању свим повериоцима обезбеђује се једнак третман и равноправан положај у сразмери са висином њихових потраживања, осим ако се не договоре другачије.

Начело приступа подацима и поверљивости података

Члан 10.

Дужник мора да обезбеди повериоцима, односно лицима која они овласте, благовремен и несметан приступ подацима и документацији од значаја за финансијско реструктурирање, а који се односе на његову имовину, капитал, обавезе, пословање и пословне планове, ради правилне процене његовог финансијског стања и припреме предлога мера финансијског реструктурирања.

Поверилац и институционални посредник чувају као поверљиве све податке и обавештења који се односе на имовину, капитал, обавезе, пословање и пословне планове и предлог мера финансијског реструктурирања дужника.

Подаци и обавештења из става 2. овог члана могу да буду доступни само повериоцима који учествују у финансијском реструктурирању.

II. ФИНАНСИЈСКО РЕСТРУКТУРИРАЊЕ

Услови за финансијско реструктурирање

Члан 11.

Финансијско реструктурирање може се спроводити ако у њему учествују најмање две домаће или стране банке у својству поверилаца.

Осим банака из става 1. овог члана у финансијском реструктурирању могу учествовати и сви други повериоци.

Мировање дугова

Члан 12.

У току финансијског реструктурирања уводи се мировање дугова које производи правно дејство даном закључења уговора о мировању дугова.

Уговор о мировању дугова представља основ за обуставу извршења у принудној наплати са рачуна привредног друштва у погледу потраживања поверилаца који закључе тај уговор, као и за забрану покретања односно одлагање извршења које је покренуто на предлог извршног повериоца који је закључио тај уговор.

Уговор из става 2. овог члана закључује се у писменој форми.

Ако су средства дужника на његовим рачунима у блокади, дужник или било који поверилац који закључи уговор из става 2. овог члана доставља тај уговор организацији која спроводи принудну наплату са рачуна дужника ради

обуставе извршења по основу поднетих меница и других средстава плаћања у погледу потраживања поверилаца који су закључили тај уговор.

У периоду мировања дугова повериоци који су закључили уговор о мировању дугова не могу предузимати радње у циљу наплате потраживања, осим подношења тужби ради наплате потраживања у циљу спречавања наступања застарелости свог потраживања.

Поверилац који закључи уговор о мировању дугова дужан је да без одлагања достави судским и другим органима пред којима се на захтев ових поверилаца води поступак извршења, односно наплате из става 2. овог члана, захтев за одлагање тог извршења, односно наплате до истека периода мировања дугова.

Суд, односно други орган пред којим се води поступак из става 6. овог члана, дужан је да по пријему захтева, без одлагања, а најкасније у року од два радна дана од дана пријема захтева донесе одлуку о одлагању извршења и да је без одлагања, а најкасније наредног радног дана од дана њеног доношења достави организацији која спроводи принудну наплату са рачуна дужника, односно другом надлежном органу или организацији.

У периоду мировања дугова поверилац може располагати својим потраживањем, осим ако уговором из става 2. овог члана није другачије одређено.

У случају из става 8. овог члана, стизалац потраживања ступа у сва права и обавезе преносиоца потраживања из тог уговора.

Период мировања дугова утврђује се уговором о мировању дугова.

Ако се повериоци и привредно друштво у периоду мировања дугова не споразумеју о поновном уређивању дужничко-поверилачких односа, повериоци истеклом периода мировања дугова поново стичу право на покретање наплате потраживања с рачуна тог привредног друштва, односно право на започињање или наставак поступка извршења.

Министар надлежан за послове економије прописује садржину уговора о мировању дугова.

Институционално посредовање

Члан 13.

Привредна комора Србије, на захтев дужника или једног или више поверилаца, пружа:

- 1) помоћ при успостављању сарадње између дужника и поверилаца ради преговора о поновном уређивању дужничко-поверилачких односа;
- 2) подршку дужницима и повериоцима у току преговора ради њиховог успешног окончања.

Привредна комора Србије, уз претходну сагласност министра надлежног за послове економије, уређује услове и начин институционалног посредовања из става 1. овог члана и висину накнаде за институционално посредовање у финансијском реструктурирању.

Уговор о финансијском реструктурирању

Члан 14.

Финансијско реструктурирање се окончава уговором о финансијском реструктурирању.

Уговор из става 1. овог члана обухвата нарочито:

- 1) предвиђање отплате у ратама, измену рокова доспелости, каматних стопа или других услова кредита, зајма или другог потраживања или инструмента обезбеђења;
- 2) уновчење имовине или пренос такве имовине ради намирења потраживања;
- 3) отпуст дуга;
- 4) извршење, измену или одрицање од заложног права;
- 5) давање додатних средстава обезбеђења од стране дужника или трећих лица, укључујући давање јемстава и гаранција;
- 6) претварање потраживања у капитал;
- 7) закључивање уговора о кредиту, односно зајму;
- 8) издавање хартија од вредности;
- 9) друге мере од значаја за реализацију финансијског реструктурирања.

Дужник мора да најкасније у року од два радна дана од дана закључења уговора достави закључени уговор из става 1. овог члана регистру привредних субјеката ради регистрације забележбе о постојању тог уговора.

Заложно право

Члан 15.

Потраживање које се реструктурира и које је обезбеђено хипотеком, односно заложним правом на покретним стварима и правима (у даљем тексту: обезбеђено потраживање које се реструктурира), замењује се реструктурираним обезбеђеним потраживањем, тако да хипотека, односно заложно право на покретним стварима и правима, као споредно право везано за обезбеђено потраживање које се реструктурира, наставља да постоји као средство обезбеђења реструктурираног потраживања, у складу са уговором о финансијском реструктурирању.

Катастар непокретности, односно други регистар заложног права, врши измену података уписане хипотеке, односно заложног права на покретним стварима и правима, сагласно износу реструктурираног обезбеђеног потраживања, као и другим условима реструктурираног обезбеђеног потраживања.

Хипотека, односно заложно право на покретним стварима и правима, представља средство обезбеђења реструктурираног обезбеђеног потраживања до износа обезбеђеног потраживања које се реструктурира, а у случају да је износ реструктурираног обезбеђеног потраживања смањен у односу на износ обезбеђеног потраживања које се реструктурира, катастар непокретности, односно други регистар заложног права врши измену података уписане хипотеке, односно заложног права на покретним стварима и правима, у смислу става 2. овог члана.

Подстицаји за финансијско реструктурирање

Члан 16.

Порески подстицаји за финансијско реструктурирање, у смислу пореског ослобођења отпуста дуга код поверилаца, као и могућности репрограмирања дуга по основу јавних прихода, утврђују се законом којим се уређује порез на добит правних лица, односно законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација.

Народна банка Србије у прописима из своје надлежности утврђује подстицаје за финансијско реструктурирање.

III. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Рок за доношење подзаконских аката

Члан 17.

Прописи потребни за спровођење овог закона биће донети у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Ступање на снагу

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се по истеку деведесетог дана од дана ступања на снагу.